

ZERO WASTE

SCENARIUSZE ZAJĘĆ

ODMAWIAJ

OGRANICZAJ

UŻYJ PONOWNIE

PRZETWARZAJ

KOMPOSTUJ

SCENARIUSZE ZAJĘĆ

Dominik Kmita

MATERIAŁY DLA OSOBY PROWADZĄCEJ

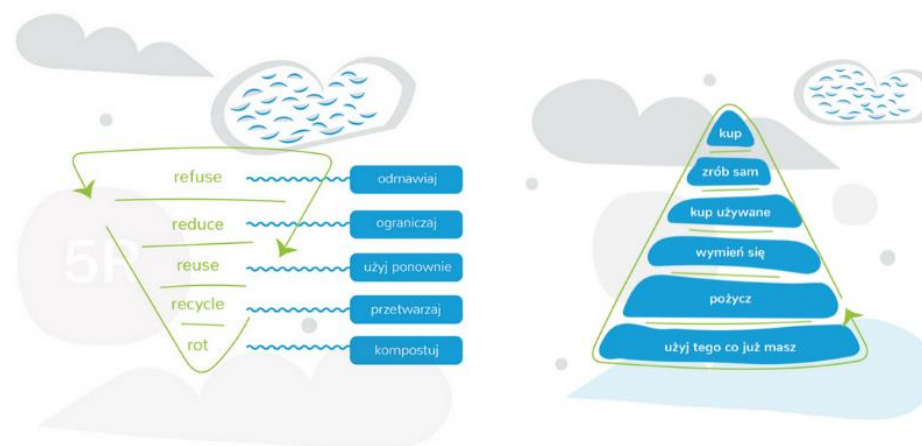
ZANIM ROZPOCZNIESZ SPOTKANIE Z DZIEĆMI

Ideą nowej odsłony programu Ekopaka jest zwrócenie uwagi dorosłych i dzieci na ogromną ilość odpadów wytwarzanych przez każdego z nas i co z tymi odpadami się dzieje. Ważne jest zrozumienie idei recyklingu, poprawnej segregacji odpadów oraz ograniczania surowców pierwotnych z których powstają rzeczy z których korzystamy. Dostrzegamy wyzwania związane z ograniczaniem odpadów, które produkujemy, poprawną segregacją oraz świadomością konsumentów. Odpady, których nie segregujemy nie trafiają do recyklingu, nie zostaje zamknięty ich obieg w środowisku, a rzeczy które możemy ponownie wykorzystać także trafiają na wielkie składowiska odpadów, gdzie rozkładają się przez długi czas zamiast zostać ponownie wykorzystane.

Idea ZERO ODPADÓW (ang. zero waste czyt. ziro łejst) jest nowa i stara... Dlaczego stara? Może lepiej powiedzieć znana. Jeszcze 30 lat temu i wcześniej z różnych powodów dostępność do produktów była zdecydowanie mniejsza. Np. ubrania robione były w domu na drutach lub szyte na maszynie, przerabiane, oddawane kolejnym osobom. O wiele rzadziej niż dziś kupowane. Szklany słoik był wielokrotnie wykorzystywany do przechowywania domowych

konfitur lub kiszonek. Przykłady z przeszłości na działania w duchu idei ZERO ODPADÓW można mnożyć.

Idea zero waste opiera się na zasadzie 5R: odmawiaj (ang. refuse), ograniczaj (ang. reduce), użyj ponownie (ang. reuse), przetwarzaj (ang. recycle), kompostuj (ang. rot). Poniżej zostały przedstawione w formie piramidy zero waste:

Dziś wracamy do tej idei – używania przedmiotów dłużej a po ich zużyciu traktowania ich jako rzecz, którą możemy ponownie wykorzystać. Trudnością jest to, że otoczeni jesteśmy przedmiotami nowymi, często niskiej jakości, ale tanimi, co wielu z nas skłania do decyzji o kupnie takiego przedmiotu.

Rachunek zysków dla osoby prowadzącej zajęcia, dzieci, rodziców i społeczności lokalnej:

- Dzieci będą dokonywać świadomych wyborów,

- Będziemy mieli wpływ na to w jakim środowisku żyjemy i będziemy żyć,
- Realizacja podstawy programowej w atrakcyjny sposób.

Kształcenie ogólne w szkole podstawowej ma na celu m.in.:

- wprowadzanie uczniów w świat wartości, wskazywanie wzorców postępowania,
- wyposażenie uczniów w taki zasób wiadomości oraz kształtowanie takich umiejętności, które pozwalają w sposób bardziej dojrzały i uporządkowany zrozumieć świat,
- kształtowanie postawy otwartej wobec świata i innych ludzi, aktywności w życiu społecznym oraz odpowiedzialności za zbiorowość.

Rola szkoły: Szkoła kształtuje postawę szacunku dla środowiska przyrodniczego, w tym upowszechnia wiedzę o zasadach zrównoważonego rozwoju, motywuje do działań na rzecz ochrony środowiska oraz rozwija zainteresowanie ekologią.

Do zadań szkoły w zakresie edukacji wczesnoszkolnej należy:

Organizacja zajęć wspierających dostrzeganie środowiska przyrodniczego i jego eksplorację, możliwość poznania wartości i wzajemnych powiązań składników środowiska przyrodniczego, poznanie wartości i norm, których źródłem jest zdrowy ekosystem, oraz zachowań wynikających z tych wartości, a także odkrycia przez dziecko siebie jako istotnego integralnego podmiotu tego środowiska.

Cele kształcenia

W zakresie fizycznego obszaru rozwoju uczeń osiąga m.in.: sprawności motoryczne i sensoryczne tworzące umiejętność skutecznego działania i komunikacji;

W zakresie emocjonalnego obszaru rozwoju uczeń osiąga m.in.:

- umiejętność rozpoznawania i rozumienia swoich emocji i uczuć oraz nazywania ich,
- umiejętność rozpoznawania, rozumienia i nazywania emocji oraz uczuć innych osób,
- potrzebę tworzenia relacji.

W zakresie społecznego obszaru rozwoju uczeń osiąga m.in.:

- umiejętność przyjmowania konsekwencji swojego postępowania,
- umiejętność tworzenia relacji, współdziałania, współpracy oraz samodzielnej organizacji pracy w małych grupach, w tym organizacji pracy przy wykorzystaniu technologii.

W zakresie poznawczego obszaru rozwoju uczeń osiąga m.in.:

- potrzebę i umiejętność samodzielnego, refleksyjnego, logicznego, krytycznego i twórczego myślenia;
- umiejętność obserwacji faktów, zjawisk przyrodniczych, społecznych i gospodarczych, wykonywania eksperymentów i doświadczeń, a także umiejętność formułowania wniosków i spostrzeżeń,
- umiejętność samodzielnej eksploracji świata, rozwiązywania problemów i stosowania nabytych umiejętności w nowych sytuacjach życiowych.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Edukacja przyrodnicza.

Osiągnięcia w zakresie rozumienia środowiska przyrodniczego.

Uczeń: chroni przyrodę, segreguje odpady i ma świadomość przyczyn i skutków takiego postępowania.

RAMY TEMATU

Każdy z nas wytwarza odpady. Będziemy wspólnie z dziećmi, w wieku 6 – 10 lat, poznawać czym są rozwiązania bez marnowania surowców, czasu, pieniędzy, zdrowia i energii. Po polsku ZERO ODPADÓW, po angielsku ZERO WASTE. Bardzo ważne, żebyśmy swoją mową ciała, zadawanymi w trakcie zajęć pytaniami czy prowadzonymi rozmowami, pokazywali zainteresowanie tym co dzieci mówią i robią. Dorosły powinien pamiętać, że odpowiedź dziecka na pytanie, zaangażowanie w zabawę powinno być dostrzeżone - choćby przez mrugnięcie okiem w stronę dziecka.

Nie powinniśmy zmuszać dzieci do brania udziału w proponowanych przez nas aktywnościach. Szanujemy ich wybór. Proponujemy, żeby oprócz miejsca, w którym będziemy działać wg pomysłów prowadzącego, wygospodarować miejsce (najlepiej na podłodze), gdzie dzieci będą miały dostęp do np. kartek papieru i kredek. W każdej chwili będą mogły skorzystać z tej alternatywy. W każdej chwili będą też mogły wrócić do aktywności które proponujemy.

Może ktoś z Was powiedzieć: te zajęcia to nie dla mnie. Ja przecież nic nie wiem o idei ZERO ODPADÓW (Zero waste) a przecież to bardzo stara idea, która teraz przechodzi swoisty renesans. Co ja mogę powiedzieć na ten temat dzieciom...? Jeśli macie takie wątpliwości to może tym lepiej dla całego spotkania. Jeśli jest w Was taka ciekawość świata, którą obserwujemy u dzieci zadających niezliczone pytania: *dlaczego? po co? do czego to służy?* - to znaczy, że możecie razem z dziećmi dowiedzieć się wielu nieznanych rzeczy, a przy tym czerpać dodatkową radość z prowadzenia zajęć.

¹ Czas zajęć jest orientacyjny. Osoba prowadząca po zapoznaniu się ze scenariuszem, po uwzględnieniu potrzeb dzieci i możliwości może podjąć decyzję o wydłużeniu lub skróceniu czasu pracy.

Cele zajęć:

- Nauczyciele i nauczycielki, dzieci biorące udział w zajęciach oraz ich rodzice i najbliższa rodzina podejmują refleksję nad zmianą stylu życia.
- Uczestnicy w odpowiedzi na składane propozycje potrafią odmawiać.
- Uczestnicy zajęć ograniczają swoją konsumpcję.
- Uczestnicy dostrzegają w odpadach zasoby do powtórnego wykorzystania.
- Uczestnicy przed pozbyciem się przedmiotu (odpadu) przeprowadzają analizę możliwości przetworzenia konkretnej rzeczy.
- Osoby uczestniczące w zajęciach wiedzą, że naturalny nawóz do roślin może pochodzić z kompostowanych bioodpadów.
- Uczestnicy zajęć wiedzą ile odpadów generują i jakiego rodzaju są to odpady.

Dodatkowo:

- Dzieci wykonują zadania matematyczne.
- Dzieci rozmawiają i poszerzają słownictwo.

Przebieg zajęć: aktywności zaplanowane są na 3 spotkania |

Dzieci w wieku 6-10 lat

Rytm zajęć

1. Początek spotkania „Słowo wstępne” dla dzieci (ok. 10 min.¹)
2. Działania z dziećmi inspirowane przez dorosłego (ok. 45 min.)
3. Zakończenie (ok. 10 min.)

SPOTKANIE 1

Ad 1

„Słowo wstępne” dla dzieci

Potrzebne materiały: przedmioty wielorazowego użytku, oraz ich jednorazowe odpowiedniki (bidony, butelki szklane na wodę, butelki PET itp.), duża kartka papieru, markery.

Wybierz jedną z dwóch propozycji na „słowo wstępne” dla dzieci.

Osoba prowadząca pyta dzieci czym są surowce. Zadaje również pytania pomocnicze: gdzie znajdujemy surowce, do czego są potrzebne. Odpowiedzi zapisuje na tablicy lub dużej kartce papieru.

Osoba prowadząca przedstawia czym jest idea Zero Waste. Zachęcamy do wykorzystania przykładu wody. Picie wody nalaną z kranu (w wielu gminach popularna „kranówka” jest zalecana do picia prosto z kranu) w szklance lub nalewanie wody do bidonu i zabieranie go ze sobą do szkoły, na podwórko lub na wyprawę jest Zero waste. Gdy kupimy wodę w szklanej butelce, generujemy odpady – szklane butelki, ale butelka szklana może zostać ponownie napełniona, można ją poddać recyklingowi oraz butelki szklane mogą zawierać w sobie szkło pochodzące już z recyklingu. Zabieranie wody w butelce PET jest najmniej przyjazne środowisku. Rocznie generujemy bardzo dużo odpadów z tworzyw sztucznych. Na szczęście butelka PET jest możliwa do poddania recyklingowi, jednak my nie zalecamy kupowania wody w butelkach PET - zwłaszcza małych.

Ad 2

Poznajemy sposoby na przechowywanie wody i napojów (ankieta)

Potrzebne materiały: duża kartka papieru, flamastry

Osoba prowadząca pokazuje np. bidon. Dzieci mogą wspólnie: definiować nazwę przedmiotu, ustalać do czego służy, wskazywać inne opakowania na napoje. Dzieci mogą wymienić butelki PET, szklane butelki i inne. Osoba prowadząca wypisuje na dużej kartce papieru wszystkie propozycje. Wspólnie z dziećmi zaznacza te, które są wielorazowymi opakowaniami i te które są jednorazowe. Osoba prowadząca pyta dzieci jakie opakowania ich zdaniem są trwalsze, bezpieczniejsze, mniej zanieczyszczające środowisko i dlaczego. Odpowiedzi zapisuje na tablicy lub dużej kartce papieru. Podsumowaniem dyskusji jest przygotowanie ankiety. Dzieci odpowiadają w niej na pytanie: w czym najczęściej zabierają wodę/picie do szkoły. Odpowiedzi zapisujecie na dużej kartce papieru. Możecie to pytanie zadać w innych klasach. W czym najczęściej przechowujecie wodę/napoje? Jakie wnioski wyciągają dzieci z odpowiedzi udzielonych w ankiecie? Jak nasze postawy dotyczące przechowywania wody wpływają na środowisko?

Przekonywanie – Odmawianie (scenka)

Potrzebne materiały: brak

Na wstępie osoba prowadząca ustala z dziećmi w jakiej postaci znają lody (np. deser w pucharze, kulki w waflu, lody włoskie w waflu, na patyku w opakowaniu plastikowym, w rożku w zadrukowanej tekturce z tekturowym lub plastikowym zakryciem). Propozycje dzieci i osoby prowadzącej zapiszcie na dużej kartce papieru. Podczas zapisywania odpowiedzi dzieci, możesz układać je w kolejności od tych, po których zostanie najmniej odpadów, do tych, po których zostanie najwięcej odpadów. Zapytaj dzieci czy widzą a jeśli tak to jaką logikę kolejności zapisywania przykładów postaci lodów.

Zaproponuj dzieciom rozmowę w której efektem będzie wzbudzenie w dzieciach refleksji i w konsekwencji podjęcie decyzji. W trakcie ćwiczenia pytaj dzieci jakie korzyści osiągnie przekonujący i przekonywany? Przedstawiajcie swoje racje.

Wykonajcie scenki w grupach w których jest np. czwórka dzieci. Dwójka kupuje lody i dwójka jest sprzedawcami. W ofercie są lody w waflu i lody w plastikowym opakowaniu z tekturką. Zadaniem dzieci sprzedających jest zachwalać zapakowanego loda. Zadaniem dzieci kupujących jest podjąć refleksję dlaczego zapakowany lód miałby być lepszy? Ostatecznie odmawiać na propozycję loda w opakowaniu.

Po zakończeniu scenki zapytaj jak czuły się dzieci w roli przekonujących a jak się czuły w roli odmawiających.

Dodatkowe pomysły:

Lista zakupów 1

Potrzebne materiały: rysunki produktów (zał. 1), przemysłowych, zabawek, papier, klej

Stwórzcie ponownie zespoły. Tym razem mogą to być pary. Zaproś dzieci do stworzenia wymarzonej listy produktów, które są im potrzebne w domu i/lub w szkole. Ogranicz liczbę przedmiotów na takiej liście do np. 10 na parę. Dzieci uzgadniają i wybierają produkty z rysunków dołączonych do scenariusza, które następnie wycinają i przyklejają na kartce. Następnie na forum klasy uzasadniają swój wybór. Kolejnym zadaniem jest podjęcie decyzji przez dwie osoby w parze o wykreśleniu 3 przedmiotów. Dla każdego wykreślonego przedmiotu powinno być uzasadnienie. Uzasadnienia nie mogą powtarzać się. Zapraszamy dzieci do przedstawienia uzasadnień ograniczenia listy przedmiotów. Podczas wypowiedzi dzieci osoba

prowadząca może szczególnie docenić te, w których zwracają uwagę na ilość opakowań, które po otwarciu produktu stają się odpadem, lub na te wypowiedzi w których dzieci rezygnują z umieszczenia przedmiotu na liście zakupów ze względu wpływu na środowisko.

W podsumowaniu powiedz dzieciom, że przy dokonywaniu decyzji o zakupach konkretnych przedmiotów, konieczne jest przeanalizowanie argumentów ZA i PRZECIW kupnie lub rezygnacji z kupna wybranych przedmiotów. Pamiętajcie po skończonym zadaniu, jeśli nie będziecie korzystać z list zakupów, umieśćcie je w niebieskim pojemniku na papier.

Lista zakupów 2

Potrzebne materiały: rysunki produktów spożywczych (zał. 2), przemysłowych, zabawek, papier, klej

Zamiast listy przedmiotów potrzebnych w domu i/lub szkole, możecie stworzyć listy produktów do ulubionej sałatki owocowej lub warzywnej. Zastanówcie się jak przeprowadzić zakupy owoców i warzyw zgodnie z ideą Zero waste.

Przeanalizuj z dziećmi co i dlaczego oprócz listy na zakupy warto mieć ze sobą podczas zakupów (portfel, wielorazowe torby na zakupy, mniejsze wielorazowe woreczki na owoce i warzywa, pojemniki na ser/mięso na wagę).

Zachęć dzieci do wykonania zadań matematycznych z pomocą rodziców lub starszego rodzeństwa:

- ile kosztuje/waży każdy z przedmiotów na wymarzonej liście zakupów?*
- ile kosztują/ważą przedmioty na skróconej liście?*

- jaka jest różnica w cenie/wadze?

Historia

Potrzebne materiały: rysunki produktów spożywczych (zał. 2), kostka do gry

Listy przedmiotów (zał. 2), możecie także wykorzystać do rozwinięcia wyobraźni dzieci. Stwórzcie zespoły, np. po 4 osoby. Na załączniku znajdują się 4 kolumny po 5 obrazków w każdej. Rzućcie trzy krotnie kostką do gry na wydrukowanej liście produktów. Każdy rzut wskaże obrazek – zapamiętajcie je. Przy pomocy wylosowanych za pomocą rzutu obrazków ułóżcie ciekawą historię. Na pewno uda Wam się stworzyć krótką opowieść o zero waste!

Ad 3

Zakończenie: Dzieci razem z osobą prowadzącą siadają w kręgu i rozpoczynają podsumowanie spotkania.

Osoba prowadząca może położyć w środku kręgu zapisaną w trakcie zajęć dużą kartkę papieru i podzielić się obserwacjami, których dokonała w trakcie spotkania. W takiej sytuacji należy pamiętać, żeby były to informacje, po których dzieci będą docenione np.: *słyszałam/łem, jak ciekawie uzasadniałeś swoje decyzje o ograniczeniu zakupów.*

Osoba prowadząca proponuje dzieciom następujące zadanie domowe:

Sprawdźcie razem z rodzicami jakie przedmioty w waszym domu zamiast trafić do pojemników na odpady znalazły nowe zastosowanie.

SPOTKANIE 2

Przed drugim spotkaniem proponujemy osobom prowadzącym skontaktować się z rodzicami i przedstawić im propozycję na działania w duchu ZERO ODPADÓW, które będziecie wprowadzać w klasie. Wasze działania będą ukierunkowane na: używanie przez dzieci tego co już mają, pożyczaniu, wymienianiu się, posiadaniu przedmiotów używanych, robieniu samodzielnie i w ostateczności – kupowaniu.

Ad 1

„Słowo wstępne” dla dzieci: Zamiast słowa wstępnego: wszyscy siadają w kręgu i chętne osoby przedstawiają listę produktów, które w ich domach znalazły ponowne zastosowanie. Osoba prowadząca po zakończeniu wypowiedzi dzieci mówi o przedmiotach znalezionych w swoim domu.

Ad 2

Zero waste w naszej klasie.

Potrzebne materiały: brak

Osoba prowadząca proponuje uczniom wspólne poszukanie takich rozwiązań w klasie, które będą wpływać na organizację przestrzeni, ilość pomocy edukacyjnych z których korzystają uczniowie, ciężar tornistrów/plecaków. Zobaczcie co macie i w jakich ilościach w tornistrach/plecakach oraz szafkach np. plastycznych. Niech każde dziecko zrobi listę przedmiotów oraz wypisze ich liczbę.

Po zakończonej inwentaryzacji usiądźcie w kręgu i zastanówcie się **do czego użyjecie przedmiotów, które już macie** (np. jeśli macie za dużo kubków do płukania pędzli czy można część z nich wykorzystać do podlewania kwiatków zamiast kupować nową konewkę lub papier A4 zadrukowany z jednej strony a z drugiej czysty, który można wykorzystać do notatek, rysowania lub malowania). Dzieci na ogół

w takich przypadkach są bardzo twórcze i mają ciekawe pomysły na nowe zastosowanie przedmiotów. Ważnym jest danie dzieciom możliwości zrealizowania ich pomysłów.

Drugim wątkiem rozmowy niech będzie zastanowienie się czy osobom, którym czegoś brakuje, ktoś inny może **pożyczyć** lub czy może dojść do satysfakcjonującej dwie strony **wymiany**. W tym przypadku ważnym może być dla dzieci informacja, że osoba prowadząca rozmawiała na ten temat z rodzicami i ci nie mają przeciw pożyczaniu i wymianie obiekcji.

Jeśli czegoś w klasie potrzebujemy a nikt tego nie ma, zastanówmy się czy możemy **kupić** ten przedmiot **używany** lub **zrobić go samemu**. Takimi przedmiotami mogą być np. fartuchy używane przez dzieci podczas malowania, ceraty na stoły, firanka lub zastona w oknie.

Dodatkowe pomysły:

Wyprawka.

Potrzebne materiały: brak

Jeśli osoba prowadząca zdecyduje się przeprowadzić warsztat z dziećmi na początku roku szkolnego, może zaproponować dzieciom i rodzicom przygotowanie wyprawki szkolnej Zero waste. Zaproponuj rodzicom i dzieciom wspólne spotkanie podczas którego przekażesz listę potrzebnych przedmiotów. Poproś rodziców i dzieci, żeby na liście zaznaczyli przedmioty, które mają w domu, jeśli nie mają w następnej kolejności stwórz możliwość rozmowy o pożyczeniu/oddaniu nadmiaru, wymianie. Poproś rodziców, żeby podzielili się z innymi rodzicami informacjami, gdzie można kupić używane przedmioty. Jako ostatnią opcję przedstaw możliwość kupienia przedmiotów do szkolnej wyprawki.

Drugie śniadanie bez śmiecenia. Nowinki.

Potrzebne materiały: tablica, marker/kreda, woskowijka

Na początku spotkania porozmawiaj z dziećmi w jaki sposób zabierają swoje drugie śniadanie oraz picie do szkoły. Zapytaj co najbardziej lubią jeść i pić– kanapki, jogurty, owoce, wodę, soki. Odpowiedzi zapiszcie na tablicy suchościeralnej. Przeanalizujcie jakie rozwiązania są bardziej ekologiczne – np. pudełka wielokrotnego użytku tzw. lunch boxy, bidony na wodę, a które generują dużo odpadów każdego dnia.

Zapytaj dzieci czy słyszały kiedyś o woskowijce, czy wiedzą co to jest, może któreś z dzieci właśnie tak zabiera zapakowane kanapki do szkoły.

Woskowijka to naturalne opakowania do żywności mające zastąpić papier śniadaniowy, folię spożywczą, aluminiową lub jednorazowe pojemniki plastikowe. Jest to rodzaj bawełnianej szmatki nasączonej specjalną mieszaniną na bazie wosku pszczelego, w którą można owijać żywność aby ją przechować lub transportować. Są w 100% naturalne, wielokrotnego użytku oraz posiadają właściwości antybakteryjne, które skutkują dłuższą świeżością przechowywanego jedzenia. Woskowijki idealnie nadają się do przechowywania kanapek. Można zawinąć nią kanapki jakbyś pakował je papierem śniadaniowym, dociśnij dłońmi i odczekaj kilka sekund. Do tego zadania potrzebna będzie zgoda rodziców na zakup woskowijek. Porozmawiaj o sfinansowaniu zakupu takiego zestawu woskowijek z rodzicami z Rady Rodziców. Być może uznają, że warto na taki zakup przeznaczyć fundusze.

Jeśli zdecydujecie się na taki zakup, przeczytajcie instrukcję użytkowania. Spróbujcie następnie zapakować Wasze kanapki.

Osoba prowadząca może pokazać tym dzieciom, które nie potrafią zapakować kanapek jak to się robi.

Wprowadzając woskowijki nie mamy na celu zastępować już działających ekologicznych rozwiązań takich jak noszenie kanapek w tzw. lunch boxach. Woskowijki, lunch boxy są ekologiczne i chcemy, żeby zastąpiły pakowanie kanapek w papier czy folię aluminiową i dodatkowo spakowanych do foliowych siatek.

Zróbcie też rachunek zysków i strat np. finansowych, ekologicznych. Sprawdźcie na ile opakowań kanapek wystarczy woskowijka. Dowiedźcie się z faktury ile kosztowała jedna sztuka. Sprawdźcie ile kosztuje zapakowanie jednej kanapki woskowijką a ile papierem śniadaniowym? Wyobraźcie sobie ile zużyjecie przez ten czas folii spożywczej lub papieru śniadaniowego?

Ad 3

Zakończenie: Zgromadźcie w jednym miejscu używane podczas spotkania przedmioty, które nie trafiły z powrotem do piórnika lub szafek plastycznych. Zdecydujcie, czy chcecie je zachować, czy też ponownie wykorzystać do czegoś nowego. Sprawdźcie, czy są rzeczy, które nie nadają się już do wykorzystania i jeśli takie znajdziecie, pamiętajcie o wyrzuceniu do odpowiedniego pojemnika.

Osoba prowadząca proponuje dzieciom zadanie domowe. Sprawdźcie razem z rodzicami w jaki sposób przechowywana jest w waszej lodówce żywność. Czy macie pojemniki z przykrywkami? Czy zamiast plastikowej lub aluminiowej folii do przykrycia misek używacie silikonowych nakładek?

SPOTKANIE 3

Przed trzecim spotkaniem proponujemy osobom prowadzącym skontaktować się z dyrekcją placówki i przedstawić im propozycję na działania w duchu ZERO ODPADÓW, którą będziecie wprowadzać w klasie i szkole. Wasze działania będą polegać na stworzeniu przyszłolnego kompostownika. Dowiedz się jakie jest stanowisko dyrekcji w tej sprawie. Jeśli jest pozytywne, ustalcie gdzie może być zlokalizowany, jakiej wielkości. Dowiedz się u rodziców czy może ktoś może oddać nieużywany kompostownik lub zrobić dla szkoły. Jeśli nie będzie takiej możliwości to w ostateczności jaką kwotę możecie przeznaczyć na zakup. Jeśli przy szkole jest kompostownik, dowiedz się kto za niego odpowiada i jakie są zasady korzystania z niego.

Ad 1

„Słowo wstępne” dla dzieci: Zamiast słowa wstępnego: Osoba prowadząca mówi jak w swoim domu w lodówce przechowuje produkty i jak na przestrzeni lat/miesiący zmieniły się jej/jego przyzwyczajenia dotyczące przechowywania żywności.

Ad 2

Wyprawa po kompost

Potrzebne materiały: bioodpady ulotka

Zaplanuj z dziećmi założenie kompostownika na terenie należącym do szkoły. Powiedz dzieciom o pozwoleniu od dyrekcji. Nawet w miejskich szkołach można przewidzieć, że na kwiatowe rabaty będzie potrzebna ziemia kompostowa. Kompostownik to na ogół drewniana lub plastikowa konstrukcja w której składowane są odpady BIO. Musicie zaplanować jak wejść w jej posiadanie. Musicie też dowiedzieć się gdzie będzie zlokalizowany kompostownik a w związku z tym jakiej będzie wielkości. Przy planowaniu

kompostownika skorzystaj z „bioodpady ulotka”. Dowiedcie się z niej m.in. jakie odpady powinny trafić na kompost, ile czasu będziecie czekać na ziemię kompostową. Stwórzcie też kosz BIO waszej klasy z którego codziennie odpady BIO będą trafiać do kompostownika. Za opróżnianie tego kosza powinni być odpowiedzialne dzieci.

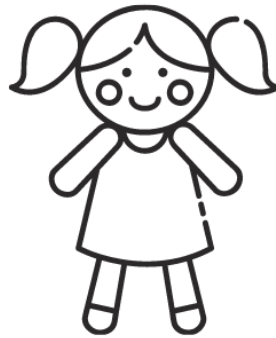
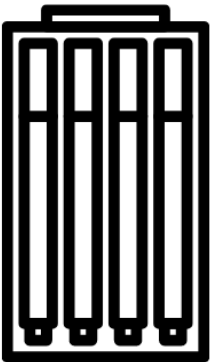
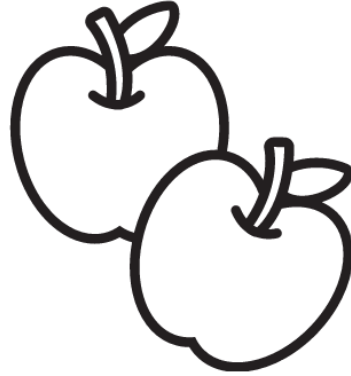
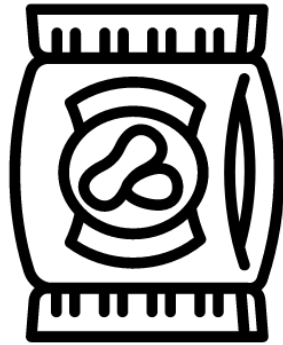
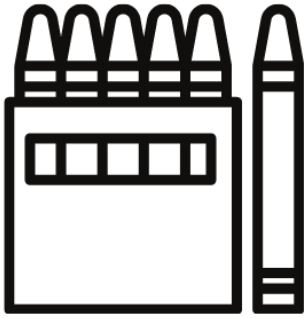
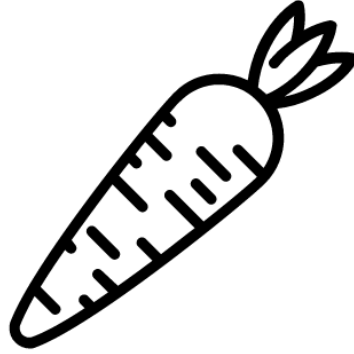
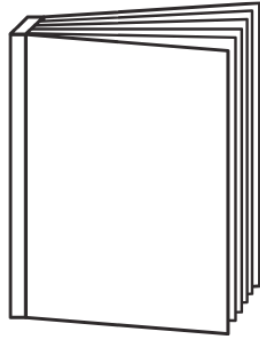
W przypadku gdy macie kompostownik zaplanujcie z dziećmi odnalezienie miejsca, gdzie się znajduje, sprawdzenie jego stanu. Przeprowadźcie wywiad z osobą, która opiekuje się kompostownikiem zadajcie pytania dotyczące jego wykorzystania, co dzieje się z ziemią kompostową – do czego służy. Ustalcie z osobą odpowiedzialną za kompostownik podział zadań i obowiązków przy obsłudze kompostownika. Przy planowaniu korzystania z kompostownika skorzystaj z informacji zebranych na ulotce „bioodpady ulotka” (www.ekopaka.org).

Ad 3

Zakończenie: Efekty waszej pracy w postaci ziemi kompostowej, będą widoczne po ok. półtora roku. W związku z tym możecie podsumować tylko wasze planowanie utworzenia kompostownika i ewentualnie ustalenia dotyczące jego zasilania BIO odpadami.

Mamy nadzieję, że przez zaproponowane działania skłonicie dzieci i dorosłych do zmiany postaw w duchu idei ZERO ODPADÓW.

LISTA PRODUKTÓW

LISTA PRODUKTÓW

